

זהר שיר השירים

מעשיו של הקדוש ברוך הוא, כלן אחד בסוד אחד, וכאשר יורדות לעולם הזה, כלן נפרשות בגונים של זכר ונקבה, והן זכר ונקבה מחוברות ביחד, ובוא וראה תשוקת הנקבה אל הזכר עושה נפש, ותשוקת הזכר אל הנקבה עושה נפש, והרצון של תשוקת הזכר אל הנקבה עם התחברותו בה מוציא הנפש, והתכללות תשוקת הנקבה היא לקבלת הנפש, ונכללת תשוקה שלמטה בתשוקה שלמעלה, ונעשין רצון אחד בלי פירוד, ואז הנקבה מקבלת הכל ונתעברת מן הזכר, ותשוקות שניהם מתדבקות יחדו, ועל כן הכל נכלל זה בזה^ל, וכאשר הנשמות יוצאות זכר ונקבה יחדו יוצאות, ולאחר שיוורדות נפרשות, זה לצד אחד וזה לצד אחר, והקדוש ברוך הוא מזווגם אחר כך, ולא נמסר ענין הזיווג לאחר אלא שהוא ביד הקדוש ברוך הוא בלבדו, שהוא יודע זיווג שלהן לחבר אותן כראוי, אשרי לו לאיש שזוכה במעשיו הטובים והולך בדרך האמת, לפי שאז נתחבר נפש בנפש כמו שהיו בתחלה, שאם האיש זוכה במעשיו זה הוא אדם שלם כראוי, ולפיכך "ופריו מתוק לחייו", שהוא בתיקון הטוב להתברך ממנו העולם, לפי שהכל תולה במעשה האיש, אם הוא זוכה או אינו זוכה. (זוהר חלק א-פה).

ישראל הם חלקו של ה'

רבי יצחק פתח, "בְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר

היה אחר בעולם שנתעלה לאומנת הקדוש ברוך הוא כמו הוא, אמר לו רבי חזקיה והרי כתוב "וְיָאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּהָרֶן" (בראשית יב, ה), אמר לו הם לא היו עוד באותן מדרגות העליונות שנתעמר בהן אברהם, אחר כך אמר לו עוד שמעתי שלא נקרא אברהם אחד עד שנתעלה עם יצחק ויעקב, ונעשו כל השלשה אבות העולם, אז נקרא אברהם אחד, ואז נעשה כמו תפוח בעולם, רשום מכל בני העולם^ל אמר לו יפה אמרת.

על שעת מתן תורה נאמר פסוק זה

דבר אחר "בְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר", זה הקדוש ברוך הוא, "בֵּין דוֹדָיו", זה הקדוש ברוך הוא, "בְּצֵלוֹ", זה הקדוש ברוך הוא^ל "חַמְדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי", ביום שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, וקבלו ישראל התורה ואמרו נעשה ונשמע, "ופריו מתוק לחייו", אלו דברי התורה, שנאמר עליהם "וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צִיפִּים" (תהלים יט,יא).

נשמות הצדיקים פרות ה'

דבר אחר "ופריו מתוק לחייו", אלו נשמות הצדיקים, שכלם פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא ועומדים עמו למעלה.

ענין מזווג זיווגים

בוא וראה, כל נשמות העולם, שהן פרי

לח. ובזה מסביר להבין שטרם גזירת הקדוש ברוך הוא על הטיפה מה שתהיה ממנה יש בכחה להעשות או זכר או נקבה, ואומר עוד שכמו בזיווג הגשמי כן בזיווג הרוחני, שכאשר הנשמות יוצאות מן חכמה ובינה תפארת ויסוד למלכות הן גם כן באופן הזה שבתחלה הן כליטין מן ב' כחות של זכר ונקבה ביחד, ואחר כך נפרשים על פי השגחת הבורא.

לו. כי הגונים של התפוח לבן אדם ירוק מורה על ג' המדות חד"ר, דהיינו אברהם יצחק יעקב. ג' פעמים הקדוש ברוך הוא, הראשון מרמז על התפארת מדת הרחמים שהוא התכללות של חסד וגבורה כעין גונים של התפוח, השני מרמז על החסד כי דודי הוא לשון אהבה, השלישי מרמז על הבינה אמא עלאה הפורסת צל של סכת שלום על כנסת ישראל.